

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

SVAR PÅ HØRING VEDR. FORÅRSPAKKE 2.0

26. MARTS 2009
RHJ/JN/LF

Finansforbundet har den 20. marts 2009 modtaget pakken af lovforslag som led i udmøntningen af Forårspakke 2.0.

Finansforbundet har i den anledning følgende overordnede bemærkninger.

Overordnet set er Finansforbundet tilfreds med, at forligspartierne dels vælger at vedtage en samlet skattepakke med en fuld finansiering dels vælger at sætte skatten ned på den sidst tjente krone. Der er ingen tvivl om, at Finansforbundet længe har ønsket en skatteomlægning, herunder en nedsættelse af skatten på arbejde samt at skatten motiverer til en grønnere profil.

Finansforbundet er dog betænkelig ved, at skattepakken er væsentligt underfinansieret de første mange år, og at den fulde finansiering først forventes i 2019.

Herudover er Finansforbundet skeptisk ved, om *Forårspakke 2.0* er den rigtige medicin i forhold til at nå målene for en forøgelse af arbejdsudbuddet i 2015 med 19.300 fuldtidspersoner. Finansforbundet vurderer, at denne pakke kun vil have en meget begrænset effekt på det fremtidige arbejdsudbud, og effekten vurderes kun at være kortsigtet. Specielt på funktionærområdet er det Finansforbundets vurdering, at arbejdsudbudseffekten vil være ikke-eksisterende, idet arbejdspresset i den finansielle sektor i forvejen er presset til bristepunktet. At arbejde mere vil for rigtig mange ikke være en mulighed, selv med en skattnedsættelse i udsigt.

Finansforbundet er opmærksomt på, at udligningsskatten for større private pensionsudbetalinger endnu ikke er omsat til et lovforslag men alligevel indgår i provenuberegningerne i Forårspakke 2.0. Finansforbundet finder det uheldigt, at regeringen tidligere har sat lighedstegn mellem en årlig udbetaling på kr. 284.000, og det man kaldte en stor pensionsudbetaling. Beregninger foretaget af Finans-

FINANSFORBUNDET ANALYSE OG POLITIK

APPLEBYS PLADS 5
POSTBOKS 1960
1411 KØBENHAVN K

TELEFON 32 96 46 00
TELEFAX 32 96 12 25
POST@FINANSFORBUNDET.DK

WWW.FINANSFORBUNDET.DK

forbundet viser, at en gennemsnitlig medarbejder i den finansielle sektor vil blive berørt af denne særskat, hvis der tages udgangspunkt i en almindelig udbetalingslængde på 10 år.

Finansforbundet kan bestemt støtte indførelsen af en midlertidig udligningsskat, men vil opfordre forligspartierne til ikke at indføre en skat, der reelt betyder, at mange gennemsnitlige lønmodtagere enten mister incitamentet til at spare op til pension eller begynder at overveje at fremskynde den forventede tilbagetrækningsalder for at undgå den kritiske grænse på de 284.000 kr.

Finansforbundet har konkrete bemærkninger til følgende lovforslag:

FORSLAG TIL LOV OM ÆNDRING AF MOMSLOVEN OG LOV OM LØNSUMSAFGIFT

Finansforbundet mener overordnet, at lønsumsafgiften er en særdeles uheldig måde at beskatte virksomhederne på. Navnlig i en kriseperiode, der påvirker finanssektoren meget og medfører mange fyringer, er det uheldigt at virksomhederne pålægges en skat, der er afhængig af lønsummens størrelse.

Selvom forslaget til ændring af lønsumsafgiftsloven indebærer en øget skattebyrde for sektorens virksomheder via en ekstraskat på 1,25 % af virksomhedens overskud, mener vi grundlæggende, at det er langt mere retfærdigt at beskatte på denne måde. Et overskud er penge, der reelt er tjent, hvorimod en lønsum ikke giver noget præcist billede af, hvordan den enkelte virksomheds aktuelle økonomiske situation er.

Derfor vil Finansforbundet opfordre til, at der sker en generel omlægning af hele lønsumsafgiften for den finansielle sektor, så afgiften beregnes på baggrund af overskud eller i forbindelse med en ophævelse af momsfrigtagelsen for sektoren i lighed med, hvad lovforslaget foreslår for fx rejsebureauer.

Endelig må det påpeges, at såfremt den finansielle krise ikke er overstået, når forøgelsen af afgiften efter forslaget træder i kraft (1/1-2013), bør ikrafttræden udskydes.

FORSLAG TIL LOV OM ÆNDRING AF PENSIONSBEKATNINGSLOVEN

Finansforbundet er kritisk overfor forligspartiernes vurdering af forsørgelsesbehovet af egen alderdom. Mange af fremtidens pensionister har større krav til levestandard i pensionisttilværelse, end hvad man tidligere har set. Herudover er den gennemsnitlige indtræden i den finansielle sektor stødt stigende i takt med

kvalifikationsniveauet. Pensionsindbetalingsperioden reduceres således for rigtig mange og indvirker negativt på pensionens størrelse ved alderdom.

Lovforslaget sætter et årligt loft over fradragsberettigede indbetalinger til ratepensioner og ophørende livrenter på kr. 100.000. Finansforbundet finder det fornuftigt, at der indføres et loft, men vil opfordre til at loftet udgør en %-sats af den årlige bruttoløn i stedet for et fast kronebeløb. Med en %-sats vil man fortsat give den enkelte mulighed for selvstændigt at prioritere og bestemme niveauet for pension. Mange pensionstagere ønsker reelt at kunne sikre sig en pension, svarende til en bestemt %-del af den løn man havde som erhvervsaktiv, og dette vil ikke være muligt for alle med det foreslåede krone-loft. %-satsen vil i lighed med kronebeløbet også kunne dæmme op for, at der spekuleres i pensionsindbetalinger, der ikke kan antages at have et reelt pensionsformål.

Loftet på de 100.000 kr. vil ramme mange almindelige lønmodtagere i den finansielle sektor, som gennem mangeårige kollektivt forhandlede overenskomster har arbejdsgiveradministrerede ratepensionsordninger, som andrager årlige beløbsstørrelser på over 100.000 kr. Arbejdsgiveradministrerede ratepensioner er meget udbredt i sektoren, og ca. 10.000-12.000 ansatte i den finansielle sektor har på nuværende tidspunkt en løn, hvor de, med en bidragsprocent på 16,25%, vil kunne blive ramt af loftet.

Med forslaget er der endvidere lagt op til en uheldig konkurrenceforskydning af et produkt (ratepensionen), som i dag tilbydes af pengeinstitutterne over imod et produkt (livrenten), som kun kan udbydes af pensionselskaberne jævnfør gældende lov. Denne forskydning og den afledte konkurrenceforvridning finder Finansforbundet uheldig. Lovgivningen forhindrer pengeinstitutterne i at tilbyde livrenteproduktet, og de kan derfor med nærværende lovforslag ikke længere servicere de kunder 100 %, som ønsker at indbetale større summer til pension, som led i at sikre en tilstrækkelig pensionsformue.

FORSLAG TIL LOV OM ÆNDRING AF PERSONSKATTELOVEN OG ANDRE LOVE

Det er med undren, at Finansforbundet kan konstatere, at man med loven ønsker at forringe fradragsmuligheden for kontingentbetaling til fagforeninger, A-kasser og efterløn.

Timing'en med at forringe de ligningsmæssige fradrag syntes meget uheldig. Det danske arbejdsmarked står i en alvorlig situation qua den økonomiske krise, og mange medarbejdere står pt. uden arbejde eller er i risiko for at miste deres arbejde et år eller to frem. Det må derfor være i forligspartiernes interesse at tilslutningen til de forskellige interessenter på arbejdsmarkedet, herunder de faglige organisationer og A-kasser, er størst mulig. Allerede nu kan man desværre

begynde at se resultatet af, at mange igennem de sidste par år har forladt A-kasserne. Siden 2005 er antallet af forsikrede lønmodtagere faldet med 115.000, og med lovændringen forventes denne tendens desværre kun at fortsætte.

Ændringen i fradraget vil uden tvivl betyde, at mange enten ikke vil melde sig ind i den faglige organisation og/eller i A-kassen eller vil melde sig ud af den faglige organisation og/eller A-kassen. Dette finder Finansforbundet meget beklageligt, idet parterne er et yderst centralt element i den danske flexicurity-model. OECD har bl.a. fremhævet flexicurity-modellen som værende Danmarks stærkeste konkurrencefordel. Med skatteændringen er der udsigt til at tilslutningen til organisationerne forringes, og parternes vigtige rolle og opgave på det danske arbejdsmarked reduceres. Dette kan næppe være forligspartiernes hensigt med lovændringen, og Finansforbundet vil opfordre til at forslaget fjernes fra Forårspakke 2.0.

Ligeledes er det beklageligt, at ændringen i fradraget også rammer det frivillige efterlønsbidrag, som kan være endnu et incitament til, at mange aktivt vil fravælge at spare op til egen alderdom. Demografien vil år for år øge presset på det offentlige velfærdssystem, og Finansforbundet skal opfordre til, at forligspartierne fortsat arbejder for at fremme incitamentet til at spare op til egen alderdom, uanset indkomst og alder.

FORSLAG TIL LOV OM ÆNDRING AF LIGNINGSLOVEN, LOV OM ARBEJDSMARKEDSBIDRAG OG VIRKSOMHEDSSKATTELOVEN

§ 7 A vedr. bl.a. medarbejderaktiebeskatning

I forslaget lægges der op til, at det skal blive mindre attraktivt at erhverve sig medarbejderaktier gennem generelle og individuelle aftaler. Dette er Finansforbundet meget skeptisk overfor, idet der specielt for de generelle medarbejderaktie programmer er tale om en måde at knytte medarbejder og virksomhed tættere sammen. På denne måde skabes der en bedre virksomhedskultur, som er til gavn for alle. Forslaget er med til at fjerne en del af dette incitament.

§ 7 A, stk. 2, 6 pkt.

Finansforbundet finder det positivt, at medarbejderaktier fremover ikke skal udgøre en særlig aktieklasser. På denne måde vil de give de samme rettigheder som selskabets øvrige aktier og dermed stemmeret på virksomhedens generalforsamlinger.

§ 9 A, stk. 7, 4. pkt.

Det foreslåede loft på 50.000 kr. (2010-niveau) over en lønmodtagers mulighed for at trække udgifter fra ved indkomstopgørelsen anses for lavt. Dette skyldes, at en del af de faglige fuldtidsaktive i Finansforbundet har op imod 5 måneders arbejde, hvor de ikke kan overnatte hjemme. Et sådant loft vil derfor betyde, at de faglige aktive rammes unødvendigt hårdt ved denne regelændring.

§16, stk. 12 og stk. 13, vedr. multimediebeskatning

Af lovforslagets § 16, stk. 12 fremgår det, at beskatningen udløses i tilfælde, hvor der af en arbejdsgiver m.v. er stillet multimedieudstyr til rådighed for den skattepligtiges private benyttelse. I bemærkningerne fremgår det, at skatten ikke kun gælder når udstyret er stillet til rådighed for privat brug, men når det kan benyttes privat.

Finansforbundet finder, at denne udlægning af lovforslaget ikke harmonerer med regeringens egen politik om at skabe et moderne arbejdsmarked, hvor anvendelsen af IKT skal underbygge fleksibilitet og mobilitet samt gøre Danmark internationalt konkurrencedygtig.

I Finansforbundet har vi godt 5000 medarbejdere, som står i en ganske særlig situation. De har nemlig typisk en særlig forpligtelse til at være til rådighed også uden for almindelig arbejdstid. De skal kunne kontaktes på telefon, og de skal kunne logge sig på virksomhedens systemer - uanset tidspunkt på døgnet. Disse medarbejdere skal altså nu betale skat af at have noget udstyr, som er en forudsætning for, at de kan udføre deres arbejde. De kan ikke vælge udstyret fra. Hvis disse lønmodtagere skal beskattes, fordi de også kan bruge opkoblingen privat, så modvirker det muligheden for at arbejde kan udføres uafhængigt af tid og sted.

I § 16, stk. 13 fremgår det, at der ikke skal betales multimedieskat i tilfælde af, at arbejdstagerens opkobling til arbejdsstedet foregår i et lukket kredsløb. Lukkede kredsløb er væsentlig dyrere end bredbånds opkoblinger og fravælges derfor af virksomhederne, når det ikke er nødvendigt. Denne undtagelse burde imidlertid gælde alle typer opkoblinger, der er nødvendige for at medarbejdere kan varetage sin rådighedsforpligtigelse.

Finansforbundet vil derfor opfordre til, at der ikke lægges denne særskat på de arbejdsredskaber, som skal være med til at udvikle det danske arbejdsmarkeds fremtid og fleksibilitet. Det bør trækkes ud af skattereformen - hvis ikke for alle, så som minimum for de medarbejdere, der er tvunget til at sige ja tak til udstyret.

Med venlig hilsen

Kent Petersen
Næstformand